

ἰωνικὸν ἀπὸ μείζονος πενθημιμερές

— — ∪ —

SCHOL. TRICL. in Soph. *Ai.* 1185a (p. 23. 10 sq. Tessier) τὸ ε', ἰωνικὸν ἀπὸ μείζονος μονόμετρον ὑπερκατάληκτον· ἦτοι πενθημιμερές.

SCHOL. TRICL. in Eur. *Hec.* 1056-1084a (p. 39 De Faveri) τὸ ι' ἰωνικὸν ἀπὸ μείζονος μονόμετρον ὑπερκατάληκτον, ἦτοι πενθημιμερές· εἰ δὲ βούλει, ἀναπαιστική βάσις.

SCHOL. REC. in Aristoph. *ran.* 706-717a. 4 sqq. (p. 131 Chantry) τὸ ι', 'εἰδῶς δὲ τὰδ', οὐ-' (*finis v. 714*) ... ἰωνικὸν πενθημιμερές, ἐξ ἰωνικοῦ ἀπὸ μείζονος καὶ συλλαβῆς. [P.S.]